

Arrest

**nr. 96 510 van 1 februari 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. BARBIEUX loco advocaat M.-C. FRERE en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 10 oktober 2011, verklaart er zich op 13 oktober 2011 vluchteling.

1.2. Op 25 juli 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Afghaans staatsburger, verklaart afkomstig te zijn uit Hesarak, een dorp in het Pule Alam district van de Afghaanse provincie Logar. Volgens uw verklaringen maakte uw vader sinds hun machtsovername in Afghanistan deel uit van de Taliban. Nadat uw vader in 1389 (20 februari 2011 – 20 maart 2011 westerse jaartelling) sneuvelde bij een gewapend treffen met Amerikaanse troepen eiste de groepering dat u hen zou vervoegen om de dood van uw vader te wreken en de Islam te dienen. Na twee bezoeken van de Taliban kreeg u de autoriteiten over de vloer die eisten dat u hen namen en verblijfplaatsen van Talibanleden zou geven. Daarop drongen de Taliban er opnieuw op aan dat u hen zou vervoegen. Indien u niet op hun eis zou ingaan zou u door hen als spion van de autoriteiten worden beschouwd. Toen de Taliban er in een brief aan de mollah uiteindelijk mee dreigden u te zullen vermoorden en uw schoonbroer via een kennis bij de autoriteiten vernam dat u zou worden aangehouden werd besloten dat u het land beter kon verlaten, hetgeen u deed. U reisde vervolgens via Iran, Turkije, Griekenland en Frankrijk naar België waar u op 10 oktober 2011 aankwam en drie dagen later een asielverzoek indiende. Na uw vertrek uit Afghanistan kwamen ook de autoriteiten nogmaals langs bij uw vroegere woonplaats. Uw broer werd na uw vlucht door de Taliban ontvoerd. Hij zou enkel worden vrijgelaten indien u de Taliban zou vervoegen.

In het kader van uw asielverzoek legde u een driebrief, twee puntenbrieven van uw school en verschillende Belgische medische attesten voor.

B. Motivering

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst omdat u er na de dood van uw vader problemen kreeg met de Taliban en de Afghaanse overheden. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming aannemelijk. Na uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal kan er immers geen geloof gehecht worden aan uw beweringen over uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België.

Zo bleek u vooreerst als zoon van een talib maar weinig kennis te hebben van belangrijke Talibanleden in uw regio. U bleek immers Qari Muir noch Zia ul Haq, beide als belangrijke commandanten van het Talibannetwerk in uw regio bestempeld, niet te kennen (cgvs, p.4 en cgvs, p.7). Wat Qari Muir betreft blijkt uit informatie van het Commissariaat-generaal dat hij binnen de Taliban verschillende posities innam, waaronder die van adjunct schaduw gouverneur van Logar en hoofd van de inlichtingengroep van de provincie. Zia ul Haq was volgens informatie dan weer de man die de plaats van militair commandant van de provincie Logar innam na de dood van zijn voorganger in juni 2010. Dat u nog nooit van deze twee personen heeft gehoord is des te opmerkelijk aangezien zij in het jaar voor de dood van uw vader respectievelijk om het leven kwamen en werden gearresteerd bij acties van Afghaanse en internationale troepen in uw regio. Verder gaf u tijdens het gehoor aan geen enkele persoon uit Hesarak te kennen die door de Amerikanen werd opgesloten in Guantanamo Bay, Cuba (cgvs, p.4). Uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat een persoon afkomstig uit uw dorp, meer bepaald Abdul Sahir (alias Abdul Bari, Abdul Al-Zaher, Abd al -Dahir), in 2002 door Amerikaanse troepen in uw dorp werd opgepakt en naar Cuba werd overgebracht. Redelijkerwijze kan van een persoon die zijn hele leven doorbracht in een pro Taliban gezin worden verwacht dat hij van dergelijke feiten op de hoogte is, ook al zou hij zijn interesse de groepering hebben verloren omdat ze geweld gebruikt (cgvs, p.5).

Ook over veiligheidsincidenten in uw regio van herkomst wist u tijdens het gehoor slechts weinig te vertellen. Zo haalde u een mislukte aanslag aan waarbij de zoon van de malik (het dorpshoofd), qari Matiullah, omkwam (cgvs, p.5). Dit incident wordt inderdaad vermeld in de bronnen van het Commissariaat-generaal, maar er moet evenwel worden vastgesteld dat u dan weer niet op de hoogte was van de arrestatie van de familieleden van de man (cgvs, p.5). Dit is uiterst opmerkelijk aangezien er redelijkerwijze kan worden van uitgegaan dat de arrestatie van het gezin/familieleden van het dorpshoofd toch voor enige opschudding in uw dorp moet hebben gezorgd. Gevraagd naar incidenten die zich in het dorp zouden hebben voorgedaan naar aanleiding van verkiezingen stelde u niet te weten van enig incident. Uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt nochtans dat Hesarak naar aanleiding van de verkiezingen in september 2010 geraakt werd door negen raketten. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u evenmin op de hoogte was van raketten die twee jaar eerder in uw dorp terechtkwamen (cgvs, p.5). Verder gaf u aan dat de mensen in uw regio van herkomst wel werden gewaarschuwd door de Taliban om hun dochters niet naar school te sturen maar dat de meisjesscholen tot uw vertrek uit Afghanistan uiteindelijk geen problemen kenden (cgvs, p.7). Uit informatie blijkt nochtans dat er in november 2009 een meisjesschool in Pul-e-Alam, de hoofdplaats van het district waarvan uw dorp deeluitmaakt en die vlakbij uw dorp ligt, werd

gedynamiteerd en vernield. Nog in Pul-e-Alam werd er, volgens informatie van de Commissaris-generaal, in mei 2008 een school gedurende een maand gesloten na bedreigingen vanwege de Taliban.

Verder blijkt ook uw kennis van hulporganisaties die in uw regio en dorp actief waren beperkt te zijn. De enige dergelijke organisaties die u tijdens het gehoor kon vermelden waren "nationale solidariteit" en CARE (cgvs, p.6). De (Tsjechische) PRT, die volgens informatie van het Commissariaat-generaal, sinds 2008 actief is in de provincie Logar en die naar aanleiding van de overstroming in de regio van Hesarak in augustus 2010 68 families van drinkwater, rijst, bloem, olie en dekens voorzag blijkt u niet kennen (cgvs, p. 6). Ook andere internationale hulporganisaties bleek u niet te kennen (cgvs, p.6) terwijl uit informatie blijkt dat er reeds jaren verschillende internationale organisatie actief waren in de provincie Logar.

Tot slot stelde u tijdens het gehoor vreemd genoeg ook dat u niet wist wanneer er Kuchi – nomaden in het Pule Alam district verblijven. U bleek zelfs helemaal niet op de hoogte van het feit dat er Kuchi in het district verblijven (cgvs, p.6). Uit informatie waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt echter dat er wel degelijk een groot aantal Kuchi aanwezig is in uw district.

Voorgaande vaststellingen leiden ertoe dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake uw verblijf in het dorp Hesarak in het district Pule Alam van de Afghaanse provincie Logar en aan uw beweringen over de feiten die aan de basis van uw vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen. De door u aangebrachte documenten -twee puntenbriefjes en een dreigbrief van de Taliban- kunnen aan deze conclusie niets wijzigen. Documenten hebben immers enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Uit de medische attesten die u voorlegde blijkt dat u gehoorschade heeft opgelopen. Uit de attesten blijkt echter niet dat dit enige invloed zou hebben op uw capaciteiten om coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot de gebeurtenissen in uw regio van herkomst. Evenmin blijkt er uit dat u wel degelijk in Logar zou hebben verbleven tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan.

Wat betreft de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde verblijf in Afghanistan moet worden opgemerkt dat geloofwaardige verklaringen in dit verband belangrijk zijn voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming.

De vaststelling dat uw verklaringen over uw verblijfplaatsen niet (recent) uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te onzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria

for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielaanvraag en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw land van herkomst of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het verdrag van Genève van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, § 2, 48/5 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker betoogt dat hij bij het begin van het gehoorverslag om een andere tolk had verzocht aangezien hij de tolk niet vertrouwde. Verzoeker citeert uit het gehoorverslag en stelt dat het volstrekt onaanvaardbaar is dat het Commissariaat-generaal verzoeker enkel de keuze liet tussen verdergaan met de tolk of het gehoorverslag stopzetten met het gevolg dat hem de vluchtelingenstatus en/of subsidiaire beschermingsstatus kon worden geweigerd.

Verzoeker wijst vervolgens op de problematische situaties die zich met de vertalingen hebben voorgedaan.

Zo zou de tolk de namen van belangrijke talibanleden niet correct hebben uitgesproken en zouden andere namen in het Pashtou niet bestaan. Verzoekers vader was een talib maar zou nooit over zijn activiteiten verteld hebben.

Wat betreft de vraag of er zich incidenten hebben voorgedaan naar aanleiding van de verkiezingen merkt verzoeker op dat ook hier een fout in de vertaling is gebeurd. Verzoeker stelt dat de tolk enkel gevraagd heeft naar de laatste verkiezingen en dus niet naar incidenten naar aanleiding van verkiezingen in het algemeen.

Verzoeker wijst erop dat hij inderdaad had aangegeven dat de mensen door de taliban gewaarschuwd waren om hun meisjes niet naar school te sturen en dat dit bevestigd wordt door de info van het Commissariaat-generaal. Bovendien heeft de verwerende partij verkeerdelijk geconcludeerd dat de school in mei een maand gesloten was. Het desbetreffende artikel dateert echter van 8 mei 2008 en meldt dat deze school na een maand gesloten te zijn geweest, heropend werd.

Met betrekking tot de hulporganisaties in zijn streek merkt verzoeker op dat hij wel degelijk de Tsjechische organisatie PRT vermeld heeft tijdens het gehoor. Hij verklaarde namelijk dat er nationale solidariteit was georganiseerd door de overheid alsook een Tsjechische organisatie die er actief was. Verzoeker voegt eraan toe dat hij deze organisatie kent onder de naam 'Kali Bia Raghonay Team'. Verwerende partij concludeert derhalve verkeerdelijk dat verzoeker hieromtrent niets gezegd heeft. Ook in verband met de Kuchi-nomaden zou er een fout in de vertaling zijn opgetreden. Hij stelt dat men hem enkel gevraagd heeft waarom er een school naar de Kuchi-nomaden genoemd is en niet wanneer deze nomaden in het desbetreffend district verblijven.

Verzoeker vervolgt dat zijn asielaanvraag dient beoordeeld te worden ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, i. e. Afghanistan. Verzoekers nationaliteit wordt niet betwist, de mogelijkheid tot

toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus dient effectief te worden beoordeeld ten opzichte van het land waarvan hij de nationaliteit draagt.

2.2. De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus noch voor de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad treedt de commissaris-generaal immers bij waar deze stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweringen over zijn verblijfplaatsen voor zijn aankomst in België.

Met betrekking tot de 'problematische situaties' die zich zouden hebben voorgedaan omwille van de tolk stelt de Raad vooreerst het volgende vast. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker een opmerking maakte bij de aanvang van het gehoor omdat de tolk niet de volledige naam van zijn vader vertaald had: *"Ik wil een andere tolk. Hetgeen hij over de brief zei klopt niet. De tolk heeft niet correct vertaald. De naam van de vader was niet helemaal vertaald. Ik vertrouw de tolk niet."* Hieruit blijkt niet dat de tolk foutief vertaalde, doch enkel dat hij de naam van verzoekers vader niet volledig citeerde. Voorts blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor vlot verliep. Aan verzoeker werd bij het einde van het gehoor nogmaals de vraag gesteld of hij tijdens het gehoor nog problemen had met de tolk waarop hij antwoordt: *"Ik had er geen enkel probleem meer mee. Ik wil me verontschuldigen voor eventuele beledigingen tov de tolk."* (gehoorverslag, 9). Ook de advocaat had geen opmerkingen (*Ibid.*, 9) en wenste hier evenmin nog iets aan toe te voegen (*Ibid.*, 10). Gelet op deze vaststellingen kan dan ook worden besloten dat de vertaling, met uitzondering van het incident bij de aanvang van het gehoor, vlot verlopen is en er geen reden is om de beslissing, zoals gevraagd door verzoeker, te vernietigen omdat ze gebrekkig zou zijn.

Voorts blijkt verzoekers kennis van gekende talibanleden in zijn regio ondermaats te zijn. Zo is verzoeker niet bekend met Qari Muir of Zia ul Haq, die beide belangrijke commandanten van het talibannetwerk in verzoekers beweerde regio van herkomst zijn. Dat de tolk de namen van deze commandanten verkeerd zou hebben uitgesproken blijkt niet uit het gehoorverslag. De tolk heeft zelfs uitdrukkelijk gevraagd of verzoeker Qari Muir niet kende en vervolgens of de naam Qari Munir hem dan niets zei. Dat verzoeker nog nooit van deze twee personen heeft gehoord is niet aannemelijk temeer nu zij in het jaar voor de dood van verzoekers vader respectievelijk om het leven kwamen nadat zij werden gearresteerd bij acties van Afghaanse en internationale troepen in de regio. Verder gaf verzoeker tijdens het gehoor aan geen enkele persoon uit Hesarak te kennen die door de Amerikanen werd opgesloten in Guantanamo Bay op Cuba terwijl uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat een persoon afkomstig uit verzoekers dorp, met name Abdul Sahir (alias Abdul Bari, Abdul Al-Zaher, Abd al - Dahir), in 2002 door Amerikaanse troepen in het dorp werd opgepakt en naar Cuba werd overgebracht. Dat verzoekers vader nooit over zijn activiteiten sprak neemt niet weg dat redelijkerwijze van een persoon die zijn hele leven doorbracht in een pro-taliban gezin kan worden verwacht dat hij bekend is met deze belangrijke personen en op de hoogte is van deze feiten, ook al zou hij zijn interesse in de groepering hebben verloren omdat ze geweld gebruikt.

In tegenstelling tot wat verzoeker beweert in zijn verzoekschrift blijkt uit het gehoorverslag wel degelijk dat aan verzoeker werd gevraagd of hij op de hoogte was van incidenten naar aanleiding van de verkiezingen in zijn dorp en vervolgens of hij op de hoogte was van incidenten naar aanleiding van de verkiezingen in het algemeen. Dat verzoeker post-factum verklaart dat er alweer een fout bij de vertaling gebeurde en hij plots wel weet dat er een school in het centrum van Hesarak aangevallen werd is niet ernstig. Verzoeker was immers niet op de hoogte van incidenten naar aanleiding van de laatste verkiezingen in zijn dorp noch naar aanleiding van om het even welke verkiezing in het algemeen. Terwijl uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Hesarak naar aanleiding van de verkiezingen in september 2010 geraakt werd door negen raketten. Verzoeker is evenmin op de hoogte van raketten die twee jaar eerder in zijn dorp terechtkwamen. Verzoeker gaf voorts aan dat de mensen in zijn regio van herkomst wel werden gewaarschuwd door de taliban om hun dochters niet naar school te sturen maar dat de meisjesscholen tot aan zijn vertrek uit Afghanistan geen problemen kenden (gehoorverslag, 7). In tegenstelling tot verzoekers verklaringen blijkt echter uit de informatie toegevoegd uit het administratief dossier dat er in november 2009 een meisjesschool in Pul-e-Alam, de hoofdplaats van het district waarvan verzoekers dorp deel uitmaakt en overigens vlakbij verzoekers dorp ligt, werd gedynamiteerd en vernield.

Geheel ten onrechte wijt verzoeker het motief met betrekking tot de Kuchi-nomaden ook weer aan de foutieve vertaling. Uit het gehoorverslag blijken immers vraag en antwoord als volgt te zijn verlopen: *"Wanneer zijn er Kuchi in uw district? Daar leef ik niet. Ik woon in het centrum van het district. Voor*

zover ik weet komen ze niet in het district" (eigen onderlijning) (gehoorverslag, 6) terwijl uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er wel degelijk een groot aantal Kuchi aanwezig is in verzoekers district.

Gelet op bovenstaande vaststelling kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan ook met recht besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt tot aan zijn vertrek uit Afghanistan verbleven te hebben in Hesarak, een dorp in het Pule Alam district van de Afghaanse provincie Logar. Aangezien er aan zijn verblijf in Hesarak geen geloof kan worden gehecht, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Voor wat de toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet betreft stelt de Raad tot slot vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht stelt dat het vooreerst van belang is te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven immers miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai en India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Bijgevolg is het dus van belang om te kunnen vaststellen uit welke regio in zijn land van herkomst verzoeker afkomstig is. Bij deze beoordeling spelen afkomst en familiale banden een zeer belangrijke rol. Het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst is onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. In de mate dat verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie in Afghanistan, benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een verblijf in Hesarak zodat er evenmin duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één februari tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER